

8. TEKNİK KONGRENİN ARDINDAN

Odamız tarafından düzenlenen "TÜRKİYE İNŞAAT MÜHENDİSLİĞİ 8. TEKNİK KONGRESİ", 15-18 Ekim 1985 tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştirildi. Kuşkusuz her etkinliğin ardından olduğu gibi 8. Kongreye ilişkin olarak gerek yarattığı ilgi, gerekse sunulan tebliğlerin ve yapılan tartışmaların ülkemiz sorunlarına ve özellikle inşaat mühendisliği esleği ile inşaat sektörünün içinde bulunduğu teknik ve yapısal sorunların çözümüne ne ölçüde katkıda bulunduğu yönünde değişik değerlendirmeler yapılabilir. Böyle bir teknik kongrenin başlıca iki temel ögesi bulunmaktadır. Bunlar; kongrenin ilgili çevrelerde yarattığı ilgi ile inşaat teknolojisinin geliştirilmesi; var olan teknolojinin yaygınlaştırılmasına ıpacığı katkılardır. Kongremiz açısından bu iki önemli öge bir arada düşünülürse; kongre sonrasında yapılacak değerlendirmelerin kendisinden beklenen yarara önemli katkılar sağlayacağından kuşku yoktur.

Teknik kongreler bir anlamda önceki kongrelerden sonuncusuna kadar geçen süre içinde akademik ve inşaatçı çevrelerde geliştirilen atılımların, gelişmelerin, bulguların sergilendiği platformlardır. Kongreye ve tartışmaya katılanların değişik konulardan hangi sorulara yanıtlar aradığını, bulunan yanıtların ne ölçüde yeterli olduğunu ölçebilecekleri; var olan bilgilerine yeni bilgileri katabilecekleri etkinliklerdir kongreler. Bilim ve meslek adamları bu yolla bilgilerini geliştirirken, bundan sonra sorulması gereken sorularla incelenmesi gereken konuları da düşüncelerinde oluşturarak teknolojiye, daha üst düzeye çıkarma çabasına yönelebilirler. Teknik kongreler yalnızca araştırmacılara yeni hedefler göstermekle kalmaz, aynı zamanda uygulayıcılara da yeni çözüm olanakları sağlar ve problemlerini çözebilecek yeni çevrelerin oluşmasından da haberdar kılar.

Odamızın düzenlediği 8. Teknik Kongre'de gerçekleşen sayısal katılımı ve buna ilişkin değerlendirmemizi şöyle özetleyebiliriz:

Kongre'ye sunulan toplam tebliğ sayısı 37'dir. Bu sayıyı Türkiye'nin İnşaat Mühendisliği alanındaki birikimi göstermesi açısından yeterli saymak mümkün değildir kanımızca. Önceki yıllarda düzenlenen teknik kongrelere bakıldığında, yaşanan süreç içindeki oluşumların ve bazı değişik (!) etmenlerin söz konusu sayısal düşüşe etkisi olduğu söylenebilir. Kongreye sunulan tebliğlerin 15'i akademik çevrelerden gelirken, inşaat firmalarından ve serbest çalışan mühendislerden gelenlerin sayısı 6, kamu kuruluşlarından gelen tebliğ sayısı ise 12'dir. Özellikle değişik inşaat firmalarından gelen tebliğlerin yalnızca üç tanesi yeni teknolojik gelişmeleri yansıtmakta ve uygulamaya dönük içerikleri ile dikkati çekmektedir. Akademik çevrelerin kongremize sundukları tebliğlerde ise açık bir azalma olduğu gözlenmiştir. Şöyle ki, 1978 yılında düzenlenen 7. Teknik Kongremize sunulan 52 tebliğin 41'inin akademik çevrelerden geldiği gözönüne alırsa, söz konusu sayısal düşüşün nedenleri üzerinde durmak gerekir.

Bu arada yurt içinde ve yurt dışında büyük boyutlu ve ileri teknoloji kullanarak iş yapan inşaat firmalarımıza ilişkin bir dileğimizi burada vurgulamak isteriz. Kongrede bu firmalarımızın kullandıkları teknolojiyi ve uygulamada elde ettikleri başarılı sonuçları kongrede sergilemelerini dilerdik. Böylece hem mesleksen gelişmemizin, hem de kullanılan teknolojinin başarılarının gerek meslektaşlarımız, gerekse kamu tarafından somut olarak tanınmasına olanak sağlanabildi.

Özel inşaat firmalarının böyle bir sergilemeye yönelmemiş olmaları, belki de onların böyle bir kongreyi teknik güç gösterisi yapılacak bir forum olarak görmemelerinden ya da böyle bir gösterinin çok daha başka ortamlarda yapılmasının daha etkili olacağı düşüncesinden kaynaklanmış olabilir. Yoksa bu durumu gerçek bir teknolojik güç kıtlığından kaynaklandığı düşünülemez. Kısacası, büyük inşaat firmalarımızın yoğun olduğunu bildiğimiz işleri arasında, uygulamalarını ve buldukları çözümleri meslektaşlarımıza aktarma fırsatını çok daha iyi değerlendirebilirlerdi.

Kongre'nin ilk çalışmalarının başında yer alan Birinci Boğaz Köprüsü inşaatına ilişkin belgesel film gösterisi, ikinci köprünün inşaat hazırlıklarının başladığı şu günlerde, belki de kongrenin en anlamlı yanı oldu. Oda olarak yapımını seyirci olarak izlediğimiz birinci köprüden sonra, acaba ikinci köprünün tasarımından yapımına kadar olan aşamalarda Türk mühendisleri yine seyirci olmaktan kurtulabilecekler mi? Ve belki de üçüncü bir köprünün yapımına katkıda bulunabilecekler mi? Soruları, kongreye katılan meslektaşlarımızın aklına takılan önemli soruların başında gelmiş olmalıydı.

Dileyelim ki gelecekte, Türk İnşaat Mühendislerinin teknolojik başarılarını ve gücünü ortaya koyacak tebliğlerin sunulduğu daha başka teknik kongreler yapılsın ve meslektaşlarımız her aşamasından kendilerinin sorumlu oldukları tasarım ve uygulamaları diğer meslektaşlarına her türlü etkinliği kullanarak aktarabilsinler.

Saygılarımızla....

YÖNETİM KURULU